

[Arne Melchior]

delsesmuligheder at gøre. Jeg vil holde med fru Lilli Gyldenkilde i, at sagen er ikke klip og klar til bare at gennemføre en vedtagelse ved kejsersnit, men der kan blive en god dialog ud af det.

Tyroll (VS):

Jeg skal også blive lidt ved det med friheden til at vælge, fordi bl. a. hr. Alfred Hansen var inde på det. For det første har arbejdsministeren sagt, at der ikke altid er de nødvendige stillinger til, at friheden kan være til stede. For det andet ligger der et økonomisk pres, idet man ikke i dag kan klare en familie for en enkelt løn, men må have to lønninger for at kunne klare familiens økonomi.

Der næst synes jeg man må se på, at man i et forsøg på at spare på arbejdsløshedsunderstøttelsen har indført disse regler om frigørelsesattester, som bevirker, at de, der for øjeblikket er på deltid, altså er fuldtidsforsikrede, først skal have fuldtidsarbejde, før der kan blive tale om, at andre får arbejde. Det bevirker jo, at udvalget af ledige stillinger i særlig grad vil være deltidsstillinger. Det er altså dér, man i givet fald vil kunne få beskæftigelsen for nytilkomne til arbejdsmarkedet, som altså ikke har de store valgmuligheder. Dér kan man så spørge sig, hvilken valgfrihed der er.

Hvis man siger, at man gerne vil have denne valgfrihed, bør man sikre, at der er daginstitutioner, sikre, at det tilbud er der. Nu fratager man altså i stedet for arbejdsløshedsdagpengene, f. eks. når der er børnepansningsproblemer og man ikke kan overtage et arbejde. Dér har man jo ikke villet give denne frihed, så det virker lidt hult.

Endnu værre blive det, når man ser på de planer omkring daginstitutionsområdet, der ligger i budgetredogørelse 80, som skal give en økonomisk styring, der direkte skal bevirke, at man ikke kommer til at vælge frit, fordi man vil gøre det økonomisk fordelagtigt at blive hjemme fra arbejde og passe sine børn selv. Det vil man gøre ved at lave betalingsordningen om, ved at sørge for, at der betales pr. time for børnene i daginstitutionerne, sørge for, at økonomien i det er sådan, at det vil være en fordel at gå hjemme og passe sine børn selv, således at man på

den måde igen får det gjort til et privat problem for den enkelte.

Her ligger direkte en målsætning, en økonomisk styring, besparelsesforanstaltninger, som i allerhøjeste grad indskrænker den frihed, som burde være til stede, og som nogle tænker på skulle være til stede, hvis man gennemfører dette forslag her. Det er der overhovedet ikke. Der er altså udsigter til, at man fra regeringens side vil komme med nogle tiltag, som endnu mere vil indskrænke den frihed, der måtte være, hvis man overhovedet kan tale om en sådan frihed.

Brixtofte (V):

Arbejdsministeren har da ret i, at der er en række problemer, og det har også været nævnt af de partier, som jeg talte op som havende stor sympati for forslaget. Netop derfor er det også et forslag til folketingsbeslutning, der er lagt frem, og ikke et lovforslag, fordi der så er mulighed for ved en senere eventuel fremsættelse af lovforslag at tage højde for nogle af de mere teknisk prægede problemer.

Fru Lilli Gyldenkilde fremhæver, at der vil være nogle, der ikke vil have den frihed i praksis og derfor ikke vil kunne få deltidsarbejde. Jeg forstår, at så er argumentationen, at derfor skal de andre heller ikke have muligheden. Det synes jeg er en fantastisk forkert argumentation: fordi der er nogle, der ikke har, skal alle heller ikke have. Det er jo det, som hr. Bolvig netop så glimrende forklarede, at der er forskel på socialister og på liberalister, I vil for enhver pris have, at man skal have det på samme måde, medens vi andre siger, man skal have frihed til at have det forskelligt, frihed til at vælge sin egen familieform.

Må jeg til sidst sige, at det, som jeg trods alt synes er ganske væsentligt at uddrage af denne debat, er, at et flertal i folketinget har betydelig sympati for deltidsbeskæftigelse, at dette flertal talte imod at begrænse deltidsarbejde. Jeg synes, at det er ganske interessant, at der er et sådant flertal, og jeg synes, at andre uden for dette hus – organisationerne – kunne lære noget af det. Så kunne vi måske blive fri for at høre om disse gentagne trusler og overgreb mod kvindernes ret til selv at bestemme arbejdstid.